

[Egon Jensen.]

tænke på, at det ikke er ret lang tid siden, vi her i folketinget behandlede et forslag om foranstaltninger til nedsættelse af det sundhedsfarlige cigaretforbrug, og det var min opfattelse, at der var ret stor enighed om det ønskelige heri, mens der til gengæld var uenighed om midlerne. Nogle var inde på tanken om at hæve afgiften på cigaretter, hvad jeg f. eks. er modstander af, mens andre var inde på forbud mod annoncering osv. I det foreliggende forslag indgår en nedsættelse af cigaretafgiften med 5 øre pr. stk., og det kan der siges meget om, men om et forsøg på neddæmpning af forbruget kan man vist ikke ligefrem tale, og det har formentlig heller ikke været hensigten.

Det kan efterhånden blive svært for befolkningen at finde ud af, hvor man egentlig vil hen på dette område, når vi det ene øjeblik ønsker et mindre cigaretforbrug og det næste kommer med en chance for at øge cigaretforbruget.

Jeg fik noget af et chok, da jeg læste fremsættelsestalen — det er jo den, man sådan går ud fra — og deri stod, at tobaksafgiften skulle nedsættes med 20 øre pr. kg. Jeg tænkte: det må jo være en lapsus, og det viste sig altså også, at det var en trykfejl, for ellers betød det jo kun 1 øre på hver pakke tobak, men det er altså 20 kr. pr. kg, har jeg forstået ved at læse lovforslaget igennem.

Forslaget drejer sig altså om en lang række afgifter såsom kaffetold, der godt nok ikke er en direkte afgift, men en told, hvis provenu i øvrigt går til u-landshjælp. Herom siger man fra forslagsstillerne, at man vil være villig til på anden måde at bevilge de penge, som falder væk her.

Afgiften på øl er man inde på skal falde med 7, 9 og 11 øre alt efter afgiftsklasser og cerutter og cigarer med 6-7 øre, ligesom man foreslår nedsættelse af afgiften på radioer, grammofoner, grammofonplader osv. osv., hvad jeg slet ikke skal komme ind på her, det er heller ikke meningen ved første behandling.

Jeg er ikke sikker på, at udgiften til f. eks. glødelamper og sikringer hviler særlig tungt på de private hjem, der vel bruger mellem 5 og 10 glødelamper og et par sikringer pr. år. Jeg indrømmer, at når det drejer sig om erhvervslivet, er det andre beløb, men om det har nogen særlig indflydelse på omkostningerne, tvivler jeg på.

Det er klart, at der er afgiftsned sættelser, vi har mere sympati for end andre, men vi har ikke rigtig noget at have denne sympati i. Som jeg tidligere har sagt, ville vi hellere, hvis vi kunne få overtalt regeringen til en skattelettelse af tilsvarende størrelse, anvende midlerne på sociale områder og til nedsættelse af den direkte beskatning, som jeg sagde før, af de lavere indkomster.

Det anføres også i fremsættelsestalen, der efter min opfattelse mod sædvane er meget lang og argumenterende, men det skyldes jo områdets særlige karakter, at en nedsættelse af afgifterne specielt på cigaretter vil gøre det mindre lukrativt at indsmugle cigaretter, og det er jo rigtigt. Men hvis man virkelig skal dette onde til livs, er det helt andre afgiftssatser, vi skal ned på. Vi må erkende, at f. eks. vores parfumeafgifter er umanerlig høje, men dette forbrug betragtes jo af nogle som et nødvendigt forbrug og af andre som et luksusforbrug, og dér kan man ikke rigtig finde samstemighed.

De mange betragtninger i fremsættelsestalen over regeringens uheldige resultater i forbindelse med forsøg på at få befolkningen til at nedsætte forbruget og spare mere op kan vi tilslutte os, det er sagt ved talrige andre lejligheder.

Forslagsstillerne ønsker ikke at stille forslag om dækning af provenutabet, det vil, anfører man, kvæle debatten, og det kan man vist ikke være i tvivl om, men der er altså tale om en finanspolitisk lempelse på godt 1.000 mill. kr.

Vi er parat til at se på lovforslaget i et udvalg, og det skulle være mærkeligt, om ikke vi kunne blive enige om nogle afgifter, som bør bortfalde om ikke af anden grund så af administrative besværlighedsgrunde.